

РЕШЕНИЕ

№ 7095

гр. София, 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **8522** по описа за **2023** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 3444/17.07.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115-ти състав, постановено по НАХД № 11122/2022г. по описа на съда, е отменено Наказателно постановление /НП/ № 22-4332-012002/30.06.2022г., издадено от началник сектор в Отдел „Пътна полиция“, СДВР, с което на Я. Е. А. на основание чл.185 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лева за нарушение на чл.20, ал.1 ЗДвП и на основание чл.175, ал.1, т.5 ЗДвП е наложено наказание „глоба“ в размер на 50 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец за нарушение на чл.123, ал.1, т.3, б.“в“ ЗДвП.

Решението е обжалвано от административнонаказващия орган /АНО/, който с доводи за неправилно приложение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения моли за отмяната му и потвърждаване на НП като законосъобразно издадено. Намира, че двете нарушения са описани пълно, подробно и точно в АУАН и НП и не са налице пороците във формата, посочени в решението. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В условията на евентуалност възразява срещу прекомерността на заплатеното адвокатско

възнаграждение. В съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационното оспорване чрез адв.Б. в съдебно заседание моли обжалваното решение да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно. Алтернативно моли делото да бъде върнато за ново разглеждане тъй като са налице нарушения на съдопроизводствените правила, а именно не са коментирани и са пренебрегнати основни доказателства като снимковия материал от местопроизшествието, изготвен от служителите на СДВР. На следващо място поддържа, че мотивите на съда са непълни и необосновани и са изключени доказателства, което ограничава правото на защита на наказаното лице, тъй като то не би могло да развие в настоящото производство възражения по материалноправния спор.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна по следните съображения:

За да постанови решението си въззивната инстанция е приела за установено от фактическа страна, че на 10.05.2022г., около 12.50 часа, в [населено място], на [улица] А. е управлявал лек автомобил „Ф. Голф“ с рег. [рег.номер на МПС] и поради недостатъчен контрол върху МПС е допуснал ПТП в лек автомобил „А. Р. Мито“ с рег. [рег.номер на МПС] /паркиран/, след което е нарушил задълженията си като участник в ПТП, а именно не е уведомил органите на МВР по територия и не е останал на местопроизшествието.

Издаденото за горните нарушения наказателно постановление решаващият съд приел за незаконосъобразно поради допуснати нарушения на процесуалния закон затова, че в АУАН и НП, в нарушение на чл.42, ал.1, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН не са описани обстоятелствата, при които са извършени нарушенията и съответно не може да се установи съответствие на нарушението с действителната фактическа обстановка. Посочил е също, че не са изложени обстоятелства, включени в състава на нарушението по чл.123, ал.1, т.3 ЗДвП - дали жалбоподателят е оказал съдействие за установяване на вредите, дали между участниците в ПТП е имало съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, или пък обстоятелствата, частично кореспондиращи с описаната в НП фактическа обстановка по буква "в" на цитираната разпоредба - при нарушението да са причинени само имуществени вреди, между участниците в произшествието да няма съгласие относно обстоятелства, свързани с него, за да може да се направи извод, че за жалбоподателя е възникнало задължение да уведоми служителите на МВР.

Решението е неправилно.

Не се споделят изводите на съда, че в процесното НП двете нарушения не са описани с всички съставомерни признаци и не са посочени обстоятелствата, при които са извършени.

Разпоредбата на чл.20, ал.1 ЗДвП, посочена като нарушена, установява задължение за водачите да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват. Факта на ПТП сочи на извод за нарушение на посочената

разпоредба. В случая по делото са налице многобройни доказателства във връзка с извършването на нарушението и установяването му, разпитани са свидетели в т.ч. очевиден на извършването на нарушението, приложен е съставеният протокол за ПТП от служителите на ОПП и пр., които обаче не са обсъдени от съда. Предвид това установената от него фактическа обстановка е непълна – тя по същество преповтаря изложеното в НП, липсва анализ на всички доказателства и установените от тях факти. Липсата на противоречиви доказателства освобождава съда от задължение да изложи кои от тях кредитира и кои не, но не и от това да извърши собствен анализ на доказателствения материал, въз основа на който да изложи фактите, които счита за установени по делото. В случая съдът е посочил кои доказателства кредитира и кои не, но не е изложил фактите, които установява посредством кредитираните доказателства. Не са изложени и изводи по приложението на материалния закон.

Аналогично такива липсват и по отношение на второто нарушение – това по чл.123, ал.1, т.3, б.“в“ ЗДВП. Посочената разпоредба предвижда, че водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен, когато при произшествието са причинени само имуществени вреди, ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, без да напуска местопроизшествието, да уведоми съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и да изпълнява дадените им указания. В случая отговорността на А., видно от НП, е ангажирана за това, че е напуснал местопроизшествието без да уведоми органите на МВР по територия и в този смисъл нарушението е описано с всички съставомерни признаци.

При липса на анализ и преценка на събраните по делото доказателства, доказателствени и фактически изводи относно релевантните за нарушението, предмет на административнонаказателното обвинение, обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, касационната инстанция не може да постанови акт, в който за пръв път да обсъди фактите, включени в предмета на доказване и да установи фактическа обстановка по делото.

Предвид това следва решението на районния съд да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг състав от същия съд.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3444/17.07.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115-ти състав, постановено по НАХД № 11122/2022г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.